

И все имѣлъ что надо птицѣ,
Гнѣздо на мачтѣ межъ снастей!...

Какво ми трѣбва друго? Чтобъ только
волнитъ воздухомъ дишатъ! Това е
една безкористностъ култивирана отъ
морето, когато всичко друго има зна-
чение само да се поддържа съществува-
нието, но волността е първичния и
неприкосновенъ стимулъ, пазенъ като
истински кивотъ. Лермонтовъ не е из-
пусналъ и друга една основна черта
въ моряка. Тамъ, на море не съществу-
ватъ никакви граници, етикетитѣ изчез-
ватъ съвсемъ, и отношенията добиватъ
една съвсемъ проста но сърдечна форма.

